

ผลของน้ำสกัดชีวภาพต่อการเจริญเติบโตของดาวเรืองฝรั่งเศส

Effect of bio-extract on growth of French Marigolds

เยาวพา จิระเกียรติกุล

ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
นฤมล วชิรปัทมา

ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

บทคัดย่อ

ทำการศึกษาผลของน้ำสกัดชีวภาพต่อการเจริญเติบโตของดาวเรืองฝรั่งเศส โดยรดดินดาวเรืองฝรั่งเศสด้วยน้ำสกัดชีวภาพป่าปืน และน้ำสกัดชีวภาพกว่างตุ้ง อัตรา 1:250 1:500 และ 1:1,000 (น้ำสกัดชีวภาพ:น้ำ) วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design 7 ถึงทดลอง 4 ชั้น จากการทดลองพบว่า ต้นดาวเรืองฝรั่งเศสที่รดด้วยน้ำสกัดชีวภาพป่าปืนที่อัตรา 1:250 มีความสูง ขนาดทรงพุ่ม จำนวนดอกต่อต้น และขนาดดอกสูงสุดและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ กับลักษณะดังกล่าวของต้นที่รดด้วยน้ำ หรือน้ำสกัดชีวภาพป่าปืนอัตราความเข้มข้นอื่น หรือน้ำสกัดชีวภาพกว่างตุ้งทุกอัตราความเข้มข้น

การวิเคราะห์หาปริมาณไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมในเนื้อเยื่อลำต้น พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างถึงทดลอง ส่วนปริมาณไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม คำความเป็นกรด-ด่าง (pH) และ ค่าการนำไฟฟ้า (EC) ของดินก่อนและหลังปลูก พบว่า ปริมาณไนโตรเจนในดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ปริมาณฟอสฟอรัสคงที่ ปริมาณโพแทสเซียมลดลง pH ดินเข้าใกล้ความเป็นกลางมากขึ้น และ EC ของดินมีค่าลดลงหลังปลูกต้นดาวเรืองฝรั่งเศสและลดลงสิ่งทดลองต่างๆ

คำสำคัญ : น้ำสกัดชีวภาพ ดาวเรืองฝรั่งเศส

Abstract

The effect of bio-extracts on the growth of french marigolds was investigated. French marigolds were applied with tap water, fish meal bio-extract solution and chinese green mustard bio-extract solution at the ratios of 1:250, 1:500 and 1:1,000 (bio-extract : water). The experiment was arranged in Completely Randomized Design with seven treatments and four replicates. The results showed that plant height, plant width, number of flowers per plant and flower diameter of the plants applied with fish meal bio-extract solution at the ratio of 1:250 were significantly higher than those of the plants applied with tap water, with fish meal bio-extract solution at other ratios, or with chinese green mustard bio-extract solution at all ratios.

The amount of nitrogen, phosphorus and potassium of stem tissue were determined and it was found that there were not significantly different among treatments. %N, %P, %K, pH and EC of soil before and after applications with

bio-extract solutions were also examined. The results showed that %N of soil tended to increase, %P did not change, %K decreased, soil pH was more nearly neutral and soil EC decreased after the application with all treatments.

Keywords : bio-extracts, French marigolds, fish meal, Chinese green mustard

1. บทนำ

ดาวเรืองฝรั่งเศสเป็นพันธุ์ดาวเรืองที่มีลำต้นขนาดเล็กเป็นพืชล้มลุกอายุสั้นประมาณ 1 ปี ดอกมีขีนacula เล็กประมาณ 1-3 นิ้ว ออกดอกดอก ดอกมีสีสวยงาม เช่น สีเหลือง ส้ม ทอง น้ำตาลอ่อนแอง และแดงเป็นต้น [1] นิยมปลูกเพื่อเป็นไม้ดอกประดับแปลง และไม้篱笆 [2] มากกว่าเพื่อตัดดอกจำหน่าย เนื่องจากมีก้านดอกสั้น [1] ในการปลูกดูแลรักษาและเพิ่มผล ผลิตของต้นดาวเรือง เกษตรกร ฯ นิยมใช้ปุ๋ยเคมี โดยปุ๋ยที่ใช้ได้แก่ สูตร 15-15-15 และ 12-24-12 แล้วแต่ช่วงของการเจริญเติบโต [3] ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้นทุนในการผลิตก้อนข้าง สูง นอกจากนี้ดินที่ใช้ปลูกอาจสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว ด้วยปัญหาดังกล่าวจึงควรใช้น้ำสกัดชีวภาพแทนการใช้ปุ๋ยเคมี หรือลดปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมี น้ำสกัดชีวภาพเป็นสารละลายเข้มข้นที่ได้จากการหมักเศษพืชหรือสัตว์ ซึ่งเศษพืชและสัตว์นี้จะถูกย่อยสลายด้วยจุลินทรีย์ โดยใช้กากน้ำตาล หรือน้ำตาลชนิดอื่น เช่นน้ำตาลทราย เป็นต้น เป็นแหล่งพลังงานของจุลินทรีย์ สามารถหมักหักในสภาพที่มี แสง ไนโตรเจน น้ำสกัดชีวภาพที่ได้จึงประกอบด้วยจุลินทรีย์ ธาตุอาหาร และสารอินทรีย์หลายชนิดที่เป็นประโยชน์ต่อการเจริญเติบโต และการให้ผล ผลิตของพืชในปริมาณที่แตกต่างกันขึ้นกับวัตถุคืนที่ใช้ [4] การใช้น้ำสกัดชีวภาพในการปลูกพืชจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เกษตรสามารถเลือกใช้เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีอย่างไรก็ตามยังไม่มีรายงานการศึกษาที่เกี่ยวกับปริมาณการดูดใช้ธาตุอาหารของต้นดาวเรืองฝรั่งเศส เมื่อปลูกโดยใช้น้ำสกัดชีวภาพแทนการใช้ปุ๋ยเคมีรวมถึงชนิด และอัตราความเข้มข้นของน้ำสกัดชีวภาพที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ดังนั้นการศึกษาผลของน้ำสกัดชีวภาพการเจริญเติบโตของดาวเรืองฝรั่งเศสจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ซึ่ง

ข้อมูลจากการวิจัยที่ได้เน้นสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมและแนะนำให้กับเกษตรกร รวมถึงผู้สนใจทั่วไป อันจะนำไปสู่การเกษตรที่ยั่งยืน หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการปลูกดาวเรืองชนิดอื่นหรือไม่ดูกผลกระทบชนิดอื่นๆ ได้ ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการทดลองนี้เพื่อ 1. ศึกษาชนิด และอัตราส่วนของน้ำสกัดชีวภาพต่อ น้ำที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของดาวเรืองฝรั่งเศส 2. เพื่อศึกษาปริมาณธาตุอาหาร ในเนื้อเยื่อส่วนต้นของดาวเรืองฝรั่งเศส เมื่อรดด้วยน้ำสกัดชีวภาพอัตราความเข้มข้นต่างๆ รวมถึงปริมาณธาตุอาหารในดินก่อนและหลังปลูก

2. วิธีการทดลอง

เพาะเมล็ดดาวเรืองฝรั่งเศสลงในพีทมอส (peat moss) และรดด้วยน้ำประปาจนกระหั่งต้นกล้าอายุ 10 วัน จึงเริ่มรดต้นกล้าด้วยน้ำสกัดชีวภาพป้าปีน หรือน้ำสกัดชีวภาพกว้างตุ้งอัตรา 1:250, 1:500 และ 1:1,000 (น้ำสกัดชีวภาพ:น้ำ) หรือน้ำประปา เมื่อต้นกล้าอายุ 3 สัปดาห์ ทำการข้ายปลูกลงในกระถางร่างยาวนาด 75 เซนติเมตร กระถางละ 2 ต้น แต่ละต้นห่างกัน 30 เซนติเมตร วางแผนการทดลองแบบ Completely Random-ized Design มี 7 สิ่งทดลอง 4 ชั้น วัสดุปลูกที่ใช้ประกอบด้วย คิน ขุยมะพร้าว แกลนดิน และปุ๋ย kok อัตราส่วน 1:1:1:1 โดยปริมาตร วิเคราะห์หาปริมาณในโตรเรน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าการนำไฟฟ้า (EC) ของดินผสมก่อนปลูก

เมื่อต้นดาวเรืองฝรั่งเศสมีใบจริง 4 คู่ ทำการเค็ดยอดเพื่อให้ต้นแตกกิ่งก้าน การให้น้ำประปา หรือน้ำสกัดชีวภาพป้าปีน หรือน้ำสกัดชีวภาพกว้างตุ้งอัตรา

1 : 250 1 : 500 และ 1 : 1,000 เป็นระบบน้ำหยดเพื่อความคุณบริมาณการให้น้ำกับพืช หัวน้ำหยดมีอัตราการไหหล 2 ลิตรต่อชั่วโมง วันละ 2 ครั้ง ระยะเวลาในการไหน้ำ และน้ำสกัดชีวภาพนั้นเปลี่ยนแปลงตามระเบียบเจริญเติบโตของดันดาวเรืองฟรังเศสโดยให้น้ำสกัดชีวภาพทุกอัตราความเข้มข้น 3 วันต่อสัปดาห์ ในวันที่ไม่ไหน้ำ สกัดชีวภาพลดด้วยน้ำประปา โดย pH และ EC ของน้ำสกัดชีวภาพปานี และน้ำสกัดชีวภาพกว้างด้วยตามอัตราส่วนแล้วมีค่าต่อไปนี้

	pH	EC (mS/cm)
1. น้ำ		0.229
2. น้ำสกัดชีวภาพปานี อัตรา 1 : 250	5.05	0.828
3. น้ำสกัดชีวภาพปานี อัตรา 1 : 500	5.69	0.571
4. น้ำสกัดชีวภาพปานี อัตรา 1 : 1,000		6.06
	0.448	
5. น้ำสกัดชีวภาพกว้างด้วย อัตรา 1 : 250	5.04	0.536
6. น้ำสกัดชีวภาพกว้างด้วย อัตรา 1 : 500	5.79	0.428
7. น้ำสกัดชีวภาพกว้างด้วย อัตรา 1 : 1,000	6.24	0.371

ทำการฉีดพ่นสารป้องกันแมลงและโรคเมื่อมีการระบาด บันทึกผลการทดลอง ดังนี้

- ความสูง โดยบันทึกในสัปดาห์ที่ 3 5 และ 7 หลังข้ามปีกจากบริเวณข้อที่ 1 ของลำต้นจนถึงส่วนที่สูงที่สุด
- ขนาดทรงพุ่ม โดยในสัปดาห์ที่ 3 5 และ 7 หลังข้ามปีก
- จำนวนดอกต่อต้น โดยบันทึกทั้งดอกด้อมที่มองเห็นด้วยตาเปล่า และดอกบานเมื่อสิ้นฤดูกาล (1 สัปดาห์ หลังข้ามปีก)
- ขนาดดอก โดยบันทึกเส้นผ่าศูนย์กลางดอก เมื่ออายุ 7 วันหลังดอกบาน จำนวน 10 ดอก
- วิเคราะห์หาปริมาณในโตรเจนด้วยวิธี kjeldahl ปริมาณฟอสฟอรัสด้วยวิธี visible spectrophotometry และปริมาณโพแทสเซียมด้วยวิธี atomic absorption spectrophotometry ในเนื้อเยื่อส่วนลำต้น ตามวิธีวิเคราะห์ของอนุมูลและเยาวพา [5]

6. วัดค่า pH และ EC ของดินผสมก่อนและหลังปลูก ด้วย pH-EC meter (HANNA, HI-991300) และวิเคราะห์หาปริมาณในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมของดินผสม ก่อนและหลังปลูกโดยสังตัวอย่างดินไป วิเคราะห์ที่ภาควิชาปูรีฟิศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

3. ผลการทดลอง

3.1 ความสูง

ต้นดาวเรืองฟรังเศสมีความสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยต่อสัปดาห์ที่ 3 ถึงสัปดาห์ที่ 7 หลังข้ามปีก โดยในสัปดาห์ที่ 3 หลังข้ามปีก ต้นดาวเรืองฟรังเศส ที่รอดด้วยน้ำสกัดชีวภาพปานี อัตรา 1:250 และ 1:500 มีความสูงต้นเท่ากัน 6.73 และ 6.13 เซนติเมตร ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับต้นที่รอดด้วยน้ำสกัดชีวภาพกว้างด้วย อัตรา 1:250 หรือน้ำสกัดชีวภาพปานี อัตรา 1:1,000 (ภาพที่ 1) ในสัปดาห์ที่ 5 และ 7 หลังข้ามปีกยังคงพบว่า ต้นดาวเรืองฟรังเศสที่รอดด้วยน้ำสกัดชีวภาพปานี อัตรา 1:250 มีความสูงต้นมากที่สุด (14.60 และ 23.67 เซนติเมตร ตามลำดับ) และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับต้นที่รอดด้วยน้ำสกัดชีวภาพกว้างด้วย อัตรา 1:250 และ 1:500 (ภาพที่ 2)

3.2 ขนาดทรงพุ่ม

ขนาดทรงพุ่มของต้นดาวเรืองฟรังเศส เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความสูง กล่าวคือ ต้นดาวเรืองฟรังเศส ที่รอดด้วยน้ำสกัดชีวภาพปานี อัตรา 1:250 มีขนาดทรงพุ่มเท่ากับ 7.95 13.27 และ 18.13 เซนติเมตร ในสัปดาห์ที่ 3 5 และ 7 หลังข้ามปีก ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับขนาดทรงพุ่มของต้นที่รอดด้วยน้ำสกัดชีวภาพปานีที่อัตราความเข้มข้นอ่อน และน้ำสกัดชีวภาพกว้างด้วยทุกอัตราความเข้มข้น ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 3 ถึง 7 หลังข้ามปีก (ภาพที่ 2)

3.3 จำนวนดอกต่อต้น

ต้นดาวเรืองฟรังเศสที่รอดด้วยน้ำสกัดชีวภาพปานี อัตรา 1:250 มีจำนวนดอกต่อต้นสูงสุด 71.7 ดอก (ตารางที่ 1) ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนดอก

ของต้นดาวเรืองฝรั่งเศสที่รดด้วยน้ำ หรือรดด้วยน้ำสกัดชีวภาพplainปั่นที่อัตราความเข้มข้นอื่น หรือรดด้วยน้ำสกัดชีวภาพกว้างตึ้งที่ทุกอัตราความเข้มข้น โดยต้นดาวเรืองฝรั่งเศสที่รดด้วยน้ำ และรดด้วยน้ำสกัดชีวภาพกว้างตึ้ง อัตรา 1:1,000 มีจำนวนดอกต่อต้นน้อยที่สุดเท่ากับ 19.5 และ 19.3 ดอก ตามลำดับ

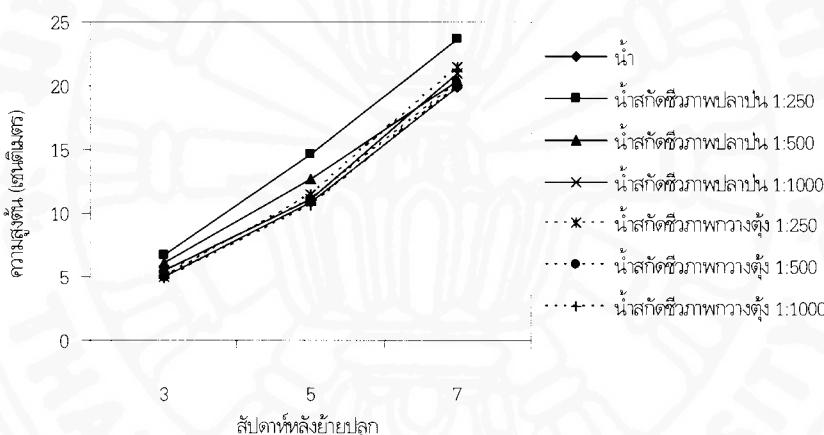
3.4 ขนาดดอก

ดอกของต้นดาวเรืองฝรั่งเศสที่รดด้วยน้ำสกัดชีวภาพ plain ปั่น อัตรา 1:250 มีขนาดใหญ่ที่สุด คือ 4.74 เซนติเมตร ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับขนาดดอกของต้นดาวเรืองฝรั่งเศสที่รดด้วยน้ำ สกัดชีวภาพ

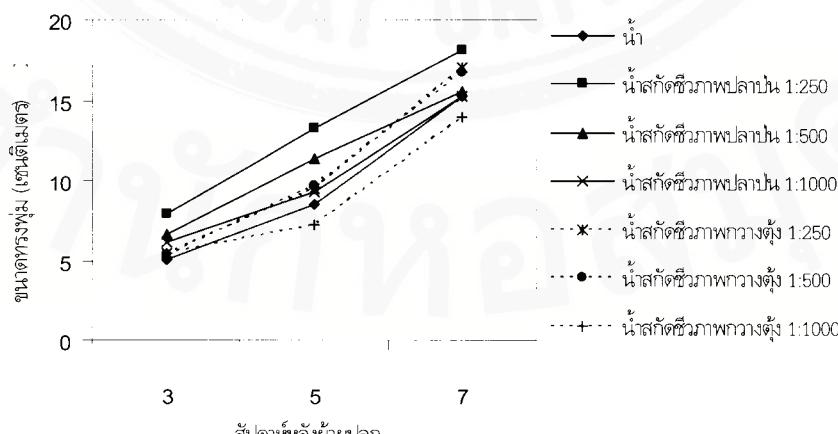
ปลาปืน และน้ำสกัดชีวภาพกว้างตึ้ง ที่อัตราความเข้มข้น 1:500 และ 1:1,000 (ตารางที่ 1)

3.5 ปริมาณในโตรเจน ฟอสฟอรัสและโพแทสเซียม ในเนื้อเยื่อลำตัน

ปริมาณในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม ในเนื้อเยื่อลำตัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยลำต้นของดาวเรืองฝรั่งเศสที่รดด้วยน้ำสกัดชีวภาพ plain ปั่น อัตรา 1:250 มีปริมาณในโตรเจนเท่ากับ 3.32% ส่วนปริมาณในโตรเจนของต้นที่รดด้วยน้ำมีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 2.63% (ตารางที่ 2) ปริมาณฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมในเนื้อเยื่อส่วนลำต้น มีค่าเฉลี่ย ในช่วง 0.45-0.56% และ 3.82 – 4.68% ตามลำดับ

ภาพที่ 1 ความสูง (เซนติเมตร) ของต้นดาวเรืองฝรั่งเศสที่รดด้วยน้ำ สกัดชีวภาพ plain หรือน้ำสกัดชีวภาพกว้างตึ้ง อัตรา 1:250 1:500 และ 1:1,000 (น้ำสกัดชีวภาพ: น้ำ) เมื่ออายุ 3 5 และ 7 สปดาห์หลังข้ามปลูก

ภาพที่ 2 ขนาดทรงพุ่ม (เซนติเมตร) ของต้นดาวเรืองฝรั่งเศสที่รดด้วยน้ำ สกัดชีวภาพ plain หรือน้ำสกัดชีวภาพกว้างตึ้ง อัตรา 1:250 1:500 และ 1:1,000 (น้ำสกัดชีวภาพ: น้ำ) เมื่ออายุ 3 5 และ 7 สปดาห์หลังข้ามปลูก

ตารางที่ 1 จำนวนดอกระดับน้ำ และขนาดดอกร (เซนติเมตร) ของด้านดาวเรืองฟรั่งเศสที่รอดค้างน้ำ น้ำสักดชีวภาพป่าเป็น หรือ น้ำสักดชีวภาพกว้างตุ้ง อัตรา 1:250 1:500 และ 1:1,000 (น้ำสักดชีวภาพ:น้ำ)

สิ่งทดลอง	จำนวนดอกระดับน้ำ ^{1/}	ขนาดดอกร
น้ำ	19.5 ^c	4.21 ^b
น้ำสักดชีวภาพป่าเป็น 1:250	71.7 ^a	4.74 ^a
น้ำสักดชีวภาพป่าเป็น 1:500	42.8 ^b	4.29 ^b
น้ำสักดชีวภาพป่าเป็น 1:1,000	26.2 ^{bc}	4.26 ^b
น้ำสักดชีวภาพกว้างตุ้ง 1:250	28.7 ^{bc}	4.36 ^{ab}
น้ำสักดชีวภาพกว้างตุ้ง 1:500	26.3 ^{bc}	4.19 ^b
น้ำสักดชีวภาพกว้างตุ้ง 1:1,000	19.3 ^c	4.15 ^b

^{1/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ต่างด้วยอักษรต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ตารางที่ 2 ปริมาณในไตรเจน ฟอสฟอรัสและโพแทสเซียม (%) ในเนื้อเยื่อส่วนลำต้นของดาวเรืองฟรั่งเศสที่รอดค้างน้ำ น้ำสักดชีวภาพป่าเป็นหรือ น้ำสักดชีวภาพกว้างตุ้ง อัตรา 1:250 1:500 และ 1:1,000 (น้ำสักดชีวภาพ:น้ำ)

สิ่งทดลอง	ไนโตรเจน	ฟอสฟอรัส	โพแทสเซียม
น้ำ	2.63	0.50	4.68
น้ำสักดชีวภาพป่าเป็น 1:250	3.32	0.52	4.50
น้ำสักดชีวภาพป่าเป็น 1:500	3.09	0.56	4.59
น้ำสักดชีวภาพป่าเป็น 1:1,000	3.13	0.49	4.55
น้ำสักดชีวภาพกว้างตุ้ง 1:250	3.07	0.47	4.29
น้ำสักดชีวภาพกว้างตุ้ง 1:500	3.12	0.46	3.82
น้ำสักดชีวภาพกว้างตุ้ง 1:1,000	2.89	0.45	3.88
F-test	ns	ns	ns

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

3.6 ปริมาณในไตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม pH และ EC ของดินก่อนและหลังปลูก

ปริมาณในไตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม pH และ EC ของดินหลังปลูกด้านดาวเรืองฟรั่งเศส มีพิสัยทางไปในแนวเดียวกันในแต่ละสิ่งทดลอง โดยพบว่า ปริมาณในไตรเจนในดินมีค่าเพิ่มขึ้นจาก 0.5% ก่อนปลูกเป็น 0.60-0.68% หลังปลูก (ตารางที่ 3) ในขณะที่ปริมาณฟอสฟอร์สในดินก่อน และหลังปลูกมีค่าก่อนข้าง

คงที่ (0.14-0.15%) และปริมาณโพแทสเซียมในดินมีค่าลดลงจาก 1.0% ก่อนปลูกเป็น 0.58-0.79% หลังปลูก ส่วน pH ของดินหลังปลูกมีค่าคงที่ถึงเป็นกลางมากที่สุด (pH 6.60 - 6.85) และค่า EC ของดินหลังปลูกมีค่าลดลงทั้งในดินที่รอดค้างน้ำ และรอดค้างน้ำสักดชีวภาพ โดยมีค่าประมาณ 1.392-1.815 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า EC ของดินก่อนปลูกที่มีค่าสูงถึง 2.7

ตารางที่ 3 ปริมาณในไตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม pH และ EC (mS/cm) ของดินก่ออ่อนและหลังปลูกต้นดาวเรืองฟรั่งเศส ที่รดด้วยน้ำ น้ำสกัดชีวภาพป่าเป็น หรือน้ำสกัดชีวภาพความต้องที่อัตรา 1:250 1:500 และ 1:1,000 (น้ำสกัดชีวภาพ:น้ำ)

สิ่งททดสอบ	ไตรเจน	ฟอสฟอรัส	โพแทสเซียม	pH	EC
ม					
ก่ออ่อน	0.50	0.14	1.0	6.60	2.700
หลังปลูกและรดด้วย					
น้ำ	0.65	0.14	0.79	6.65	1.505
น้ำสกัดชีวภาพป่าเป็น 1:250	0.64	0.15	0.71	6.80	1.706
น้ำสกัดชีวภาพป่าเป็น 1:500	0.60	0.14	0.76	6.60	1.407
น้ำสกัดชีวภาพป่าเป็น 1:1,000	0.64	0.14	0.58	6.60	1.815
น้ำสกัดชีวภาพความต้อง 1:250	0.68	0.14	0.67	6.78	1.407
น้ำสกัดชีวภาพความต้อง 1:500	0.66	0.15	0.78	6.75	1.392
น้ำสกัดชีวภาพความต้อง 1:1,000	0.66	0.14	0.70	6.85	1.476

4. วิจารณ์ผลการทดลอง

จากการปักต้นดาวเรืองฟรั่งเศสในดินผสมที่ประกอบด้วย ดิน ชุยมะพร้าว แกลบูน และปูยีคอก อัตราส่วน 1:1:1:1 โดยปริมาตร แล้วรดด้วยน้ำสกัดชีวภาพ ส่องชนิด กือ น้ำสกัดชีวภาพป่าเป็น และน้ำสกัดชีวภาพ ความต้อง อัตรา 1:250 1:500 และ 1:1,000 เปรียบเทียบกับ การรดด้วยน้ำประปาเพียงอย่างเดียว พบว่า การ เจริญเติบโตทางค้านลำต้น และการออกดอกของดาวเรือง ฟรั่งเศสที่รดด้วยน้ำสกัดชีวภาพป่าเป็นอัตรา 1:250 สูงกว่า ต้นที่รดด้วยน้ำประปา หรือน้ำสกัดชีวภาพความต้องทุกอัตรา ความเข้มข้น หรือน้ำสกัดชีวภาพป่าเป็นอัตรา 1:500 และ 1:1,000 แสดงให้เห็นว่า น้ำสกัดชีวภาพป่าเป็นอัตรา 1:250 เหมาะสม สมต่อการปักต้นดาวเรืองฟรั่งเศส ทั้งนี้อาจเนื่องจาก น้ำสกัดชีวภาพป่าเป็น มีปริมาณธาตุอาหาร โดยเฉพาะ %N และ %P สูงกว่าน้ำสกัดชีวภาพความต้อง (ไม่ได้แสดง ข้อมูล) และเมื่อเทียบกับน้ำสกัดชีวภาพทั้งสองชนิดใน อัตราส่วนที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า น้ำสกัดชีวภาพป่า เป็นที่อัตราความเข้มข้น 1:250 มีค่า EC หรือ electrical conductivity สูงสุด (0.828 mS/cm) และจ่วงว่ามีปริมาณ ธาตุอาหารโดยรวมสูงกว่าน้ำสกัดชีวภาพความต้องที่อัตรา

ความเข้มข้นเท่ากัน หรือน้ำสกัดชีวภาพป่าเป็นและ ความต้องที่อัตราอื่นๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ต้น ดาวเรืองฟรั่งเศสที่ได้รับน้ำสกัดชีวภาพป่าเป็น อัตรา 1:250 มีการเจริญเติบโตที่ดีและออกดอกออกผลที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งทดลองอื่นๆ ซึ่งจากการทดลองนี้ แสดงถึงความต้องการของพืชต่อสารอาหารที่ต้องการ ที่ได้รับการปักต้นในดิน และรดด้วยน้ำสกัด ชีวภาพป่าเป็นและการต้องที่อัตราความเข้มข้นต่างๆ กัน โดยเปรียบเทียบการเจริญเติบโตและผลผลิตของกะน้ำ พบว่า การใช้น้ำสกัดชีวภาพป่าเป็นที่ทุกอัตราความ เข้มข้น (1:250 1:500 และ 1:1,000) มีผลทำให้ต้นกะน้ำ มีการเจริญเติบโตดีกว่าการใช้น้ำสกัดชีวภาพความต้อง และ ต้นกะน้ำมีน้ำหนักสดและแห้งสูงสุด เมื่อรดด้วยน้ำสกัด ชีวภาพป่าเป็นที่อัตรา 1 : 250

เมื่อนำเนื้อเข้าส่วนต้นของดาวเรืองฟรั่งเศสมา วิเคราะห์หาปริมาณธาตุในไตรเจน ฟอสฟอรัส และ โพแทสเซียม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติในแต่ ละสิ่งทดลอง โดยปริมาณไตรเจน ฟอสฟอรัสและ โพแทสเซียมในเนื้อเยื่ออ้อยในช่วง 2.63 - 3.32% 0.36 - 0.56% และ 2.40 - 4.68% โดยน้ำหนักแห้งตามลำดับ

ซึ่งปริมาณของชาตุทั้งสามชนิดในเนื้อเยื่อของพืชโดยทั่วไปอยู่ระหว่าง 2 - 5% 0.3 - 0.5% และ 2 - 5% โดยน้ำหนักแห้งตามลำดับ หากพืชได้รับธาตุอาหารต่างๆ กระดับปกติจะมีการเจริญเติบโตน้อยลง [7] จากการทดลองจะเห็นได้ว่าปริมาณไนโตรเจนในส่วนต้นอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้นดาวเรืองฟรังเศสมีการเจริญเติบโตที่ไม่ดีมากนัก ซึ่งกรมพัฒนาที่ดิน [8] ได้รายงานไว้ว่าในน้ำสกัดชีวภาพจะมีปริมาณธาตุอาหารน้อย ไม่เพียงพอ กับการเจริญเติบโตของพืช แต่ถ้าอย่างไรก็ตาม น้ำสกัดชีวภาพมีประ予以ตนต่อการเร่งอัตราการเจริญเติบโตของพืช และเพิ่มคุณภาพผลผลิตเนื่องจากมีสารอินทรีย์เสริมการเจริญเติบโตของพืช และชุลินทรีย์ในดิน นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์โดยศูนย์วิจัยและทดสอบวิธีทางเคมี ที่สถาบันวิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าไม่ควรใช้น้ำสกัดชีวภาพเพียงอย่างเดียว แทนการใช้ปุ๋ยจำเป็นต้องใช้ร่วมกับ ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยกอก หรือปุ๋ยเคมี นอกจากนี้การใช้น้ำสกัดชีวภาพไม่สามารถใช้ได้กับพืชที่ปลูกในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ หรือไม่อาจทนทานปุ๋ยได้ ซึ่งจากการทดลองนี้ พบว่า การใช้น้ำสกัดชีวภาพปานั้นอัตรา 1:250 และเติมน้ำสกัดชีวภาพปานั้น ไม่สามารถทำให้ต้นดาวเรืองฟรังเศมีการเจริญเติบโตและออกดอกได้ดีกว่าสิ่งทดลองอื่นๆ อย่างไรก็ตาม การเจริญเติบโตของต้นดาวเรืองฟรังเศมีเมื่อใช้น้ำสกัดชีวภาพปานั้นที่อัตราดังกล่าวซึ่งไม่ได้เท่าที่ควรดังนั้นเพื่อให้มีปริมาณธาตุอาหารเพียงพอ อาจใช้น้ำสกัดชีวภาพปานั้นในอัตราที่เข้มข้นมากขึ้น เช่น 1:100 หรือ 1:200 หรือครั้นน้ำสกัดชีวภาพปานั้นอัตราเท่าเดิม (1:250) แต่ครั้งบ่อยครั้งซึ่ง เช่น 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือครบทุกวัน อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงความเป็นกรด หรือความเค็มของน้ำสกัดชีวภาพต่อ pH ของดินด้วย เนื่องจากหากใช้ความเข้มข้นมากเกินไปอาจทำให้ใบพืชไหม้ได้ [4] ซึ่งความถี่ในการให้น้ำสกัดชีวภาพบ่อยครั้งแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของดินและความต้องการของพืช

เมื่อพิจารณาถึงปริมาณในโครงการ ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมในดินก่อนและหลังปลูก พบว่า การใช้น้ำสกัดชีวภาพทั้งสองชนิดที่ทุกระดับความเข้มข้น มีผลทำให้ปริมาณในโครงการมีแนวโน้มสูงขึ้น pH สูงขึ้น และเป็นกลางมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนະวัลลักษ์ [11] ที่ได้รายงานถึงผลของน้ำสกัดชีวภาพต่อสมบัติของดินว่า ดินมี pH สูงขึ้น 0.23 pH unit เมื่อบ่มดินกับน้ำสกัดชีวภาพนาน 2 เดือน ส่วนปริมาณโพแทสเซียม และ EC จากการทดลองนี้ค่าลดลง แสดงให้เห็นว่า พืชคุดชาตุอาหารไปใช้ในปริมาณมาก ถึงแม้ว่าจุลทรรศน์ในน้ำสกัดชีวภาพจะผลิตออกไนโตรเจนที่ช่วยย่อยสารอินทรีย์ไว้ตกรากในดินให้มีโมเลกุลเล็กลง และแปรสภาพธาตุอาหารในดินให้อยู่ในรูปที่พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ [8] ดังนั้นเพื่อให้มีปริมาณธาตุอาหารเพียงพอสำหรับพืชปลูก หรือมีชาตุอาหารเหลือในปริมาณสูงขึ้นเพื่อการเพาะปลูกในฤดูกาลต่อไป อาจใช้น้ำสกัดชีวภาพปลาปrawn ในอัตราความเข้มข้นมากขึ้น หรือรดน้ำสกัดชีวภาพปลาปrawn อัตราท่าเดิม แต่รดบ่อยครั้งขึ้นโดยต้องคำนึงถึง pH ของดินดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น นอกจากนี้ยังจำเป็นที่จะต้องเติมปูคอก หรือปุ๋ยหมักลงไปผสมกับดินที่จะใช้ในการปลูกครั้งต่อไปด้วย

5. สรุปผลการทดลอง

1. ต้นดาวเรืองฟรั่งเศสมีความสูงขนาดทรงพุ่ม
จำนวนดอกต่อต้น และขนาดดอกสูงสุด และแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อตัดด้วยน้ำสักด้วยวิธี
ปลาปืน อัตรา 1:250
 2. ปริมาณในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม
ในเนื้อเยื่อส่วนลำต้นไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
ในแต่ละสิ่งทดลอง
 3. ปริมาณในโตรเจนในคินหลังปลูกเมียน้ำโน้ม^{เพิ่มมากขึ้น}ปริมาณฟอสฟอรัสมีค่าคงที่และปริมาณ
โพแทสเซียมมีค่าลดลง pH และ EC ของคินหลังปลูกมีค่า^{เพิ่มขึ้น}และลดลง ตามลำดับ

6. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปี 2549 ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านมหาวิทยาลัยที่ให้ทุนวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณ พศ.ดร.ภาณุมาศ ฤทธิ์ไชย อารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ให้กำเนิดน้ำ และแก้ไขงานวิจัยนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบคุณนางสาวนิสา แซ่ลิม ผู้ช่วยวิจัยที่ช่วยรวบรวมข้อมูล และทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] วัลลก พرحمทอง, ไม้ดักอยอดอิฐตระกูลคอมโพชิตเต็มน้ำกันน้ำ, สำนักพิมพ์ดีซีเอช, กรุงเทพฯ, 115 หน้า, 2541.
- [2] กันยา เทมพัฒน์, ไม้ดักไม้ประดับ, ภาควิชาพืชศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา, 181 หน้า, 2536.
- [3] กองส่งเสริมพืชสวน, คู่มือการผลิตไม้ดักดอก, กรมส่งเสริมการเกษตร, กรุงเทพฯ, 126 หน้า, 2537.
- [4] วิทยawan กุญชร ณ อยุธยา, เทคโนโลยีภูมิปัญญาท้องถิ่น, กรมวิชาการเกษตร, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ, 77 หน้า, 2544.
- [5] นฤมล วชิรปัทมาและเยาวพา จิระเกียรติกุล, การตรวจสอบปริมาณธาตุอาหารในน้ำสกัดชีวภาพที่ได้มาจากการคัดกรองด้วยวิธีเคมี, วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 13 (2); น..1-12,2548.
- [6] เยาวพา จิระเกียรติกุล และ นฤมล วชิรปัทมา, ผลของน้ำสกัดชีวภาพที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิต ของคน้ำ, การประชุมวิชาการพืชสวนแห่งชาติ ครั้งที่ 6, 7-10 พฤษภาคม 2549, ณ โรงแรมโลตัส ปางสวนแก้ว, 2549.
- [7] ยงยุทธ โอดสกุล, ชาตุอาหารพืช, พิมพ์ครั้งที่ 2, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ, 424 หน้า, 2546.
- [8] กรมพัฒนาที่ดิน, คู่มือการผลิตและประโยชน์ของปุ๋ยอินทรีย์น้ำ, กรมพัฒนาที่ดิน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 57 หน้า, 2545.
- [9] กรมวิชาการเกษตร, ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ น้ำหมักชีวภาพ (ตอนที่ 1), คิวิกปรินท์ ออฟเซ็ท, กรุงเทพฯ, 51 หน้า, 2547.
- [10] ทิพวรรณ สิทธิรังสรรค์, ปุ๋ยหมัก ดินหมัก และปุ๋ยน้ำชีวภาพ: เพื่อการปรับปรุงดินโดยวิธีเกษตรธรรมชาติ, พิมพ์ครั้งที่ 2, โอดีเยนส์โตร์, กรุงเทพฯ, 80 หน้า, 2547.
- [11] มะลิวัลย์ แซ่อุ้ย, ระยะเวลาการเก็บรักษาน้ำสกัดชีวภาพและผลกระทบต่อสมบัติบางประการของดิน, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, ภาควิชาปฐพีศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่, 2545.